

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114223810
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3114223810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Harakálom, advokátom, so sídlom Košice, Mlynská 28 proti žalovanému Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO 31 595 545, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 26, IČO 36 868 299 o zaplatenie liečebných nákladov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/274/2014-218 zo dňa 05. marca 2020 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. čo do zamietnutia uplatneného nároku žalobkyne na náhradu liečebných nákladov v sume 270,68 eur m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu liečebných nákladov v sume 270,68 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku II. čo do zamietnutia uplatneného nároku žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,70%, ktorú náhradu trov konania j e p o v i n ý žalovaný zaplatiť žalobkyni v sume určenej súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni liečebné náklady vo výške 914,96 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku /výrok I./, v zostávajúcej časti žalobu žalobkyne zamietol /výrok II./ a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 17,76%, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením /výrok III./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou, po pripustení jej zmeny rozhodnutím súdu, sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 1.279,66 eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 26.09.2013 do zaplatenia zo sumy 174,84 eur, s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania od 03.03.2015 do zaplatenia zo sumy 17,32 eur, s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania od 14.05.2015 do zaplatenia zo sumy 656,67 eur, s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania od 19.12.2015 do zaplatenia zo sumy 125,- eur a s 5,00 %-ným ročným úrokom z omeškania od 07.10.2018 do zaplatenia zo sumy 305,83 eur. Žalobu odôvodnila tým, že pri dopravnej nehode dňa 08.07.2007 ako cyklistka utrpela ťažký úraz, keď bola zrazená motorovým vozidlom, ktoré viedol vodič B. M.. Ten bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8T/142/2007 zo dňa 29.02.2008 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Za škodu na zdraví žalobkyni zodpovedá poistený prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, na základe objektívnej zodpovednosti. Tento

mal v čase škodovej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. V dôsledku úrazu žalobkyňa utrpela rôzne poranenia s následkom poúrazovej paraplégie, obmedzenia hybnosti hrudníka, unikania moču, nedomykavosti ritných zvieračov, neschopnosti žiť normálnym pohlavným životom a poúrazového dvojitého videnia. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila liečebné náklady, predložila žalovanému potrebné doklady preukazujúce výšku škody, avšak žalovaný uplatnený nárok uspokojil iba čiastočne. Zaplatenia neuspokojenej časti nároku sa žalobkyňa cestou súdu domáha.

3. Súd vykonal v spore dokazovanie a zistil tento skutkový stav. Medzi stranami nebola spornou skutočnosť, že dňa 08.07.2007 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej žalobkyňa ako cyklistka, na ceste II. triedy č. 507 medzi obcami Pruské a Lednické Rovné v km 160,7 za obcou Pruské, utrpela ťažký úraz, keď bola zrazená motorovým vozidlom zn. Renault Thalia, ev. č. TN-XXXBT, ktoré viedol vodič B. M., nar. X.X.XXXX. Sporným v konaní nebo ani, že v čase dopravnej nehody bola zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Renault Thalia, ev. č. TN-XXXBT, poistená u odporcu. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.2.2008, č.k. 8T 142/2007-196 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.5.2009, č.k. 2To/140/2008-207 súd zistil, že ním bol obv. B. M. právoplatne uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 08.07.2007 asi o 06.30 hod. pod vplyvom alkoholu zisteného na 0,80 mg/l viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Thalia, EČV: TN XXX BT po ceste II. triedy č. XXX medzi obcami Pruské a Lednické Rovne v km 160,7 za obcou Pruské prešiel s vozidlom do protismeru, kde zrazil v protismere pri pravom okraji vozovky jazdiacu cyklistku V. O., ktorá následkom zrážky utrpela stlačenú zlomeninu tieľ a oblúkov 4. a 5. stavca hrudníkovej chrbtice s posunom úlomkov a zúžením mierneho kanála s úplným priečnym prerušením miechy, zlomeninu stavca Th 3-7, príľahlých 5. rebier pri chrbtícovej línii, obojstranné zmliaždenie pľúc, zlomeninu záhlavovej kosti spodiny lebečnej s otrasom mozgu ťažšieho stupňa, zmliaždenie pečene bez zakrvácania do brušnej dutiny, zlomeninu spodiny ľavej očné, otvorenú zlomeninu strednej časti ľavého predkolenia s posunutím úlomkov, zlomeninu lopatky vľavo, zlomeninu vonkajšieho členku vpravo, tržnozmliaždenú hlbokú ranu v oblasti pravého stehna, kolena až predkolenia, zlomeninu druhej zápustnej kosti vľavo, tržnú ranu v čelovo- spánkovej oblasti vľavo a mnohopočetné zmliaždenia, plošné odreniny a strhnutie pokožky po tele a na tvári s vysokou pravdepodobnosťou zanechania trvalých následkov na zdraví v zmysle plnej invalidity. Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 20.09.2013 (v sume 473,68 eur) na súde žalobou (vo výške nepreplateného zostatku 174,84 eur) z pokladničných dokladov, príjmových pokladničných dokladov vyplynulo, že uplatňuje nepriznané položky, ktoré boli uhradené dňa v nasledujúcej výške, a to MOBIVENAL - výživový doplnok, 28.03.2013 v sume 18,90 eur, FERO FOLGA- vitamínový doplnok (doklad bez dátumu) v sume 3,69 Eur, čaj v sume 1,50 eur, PROPOLKI - výživový doplnok v sume 2,40 eur (doklad bez dátumu), MOBIVENAL - výživový doplnok 21.06.2013 v sume 12,60 eur, MENALIND - olej na kožu v sume 7,54 eur, PEHA SOFT - rukavice v sume 5,- eur, HIPP- čaj v sume 5,05 eur, všetky uhradené dňa 23.11.2012, CEMIO MioArt - výživový doplnok, 27.10.2012 v sume 27,17 eur, MOBIVENAL - výživový doplnok, 07.11.2012 v sume 10,30 eur, MOBIVEN micr. - výživový doplnok, 14.12.2012 v sume 10,85 eur, NEOANGIN - angína, 27.12.2012 v sume 4,- eur, MENALID - olej na kožu, 01.02.2013 v sume 7,54 eur, Repík - čaj, 16.08.2013 v sume 1,50 eur, Curaprox - kefka, na zuby, 11.07.2013 v sume 5,18 eur, 2x SUDOKRÉM -krém na kožu, 11.07.2013 v sume spolu 12,62 eur, zdravot. materiál - škrtidlo, 20.03.2013 v sume 5,- eur, M MAXIS BRILIANT - kompresívne pančuchy, 29.07.2013 v sume 13,52 eur, M MAXIS BRILIANT - kompresívne pančuchy, 08.08.2013 v sume 13,52 eur, MENALIND - olej na kožu, 17.07.2013 v sume 7,- eur. Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 19.11.2014 na súde podaním zo dňa 24.06.2014 (po úprave) vo výške 17,32 eur z pokladničných dokladov a potvrdeniek vyplynulo, že uplatňuje nepriznané položky ,a to Pancreolan F uhradený dňa 17.07.2014 v sume 3,78 eur, Menalid uhradený dňa 17.09.2014 v sume 7,54 eur, administratívny poplatok uhradený v Nemocnici s poliklinikou Ilava, na fyziatrisko-rehabilitačnom oddelení dňa 16.04.2014 v sume 1,- eur, interné odd. dňa 05.08.2014 v sume 4,- eur, na oddelení gastroenterológie dňa 13.08.2014 v sume 1,- eur. Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 29.01.2015 na súde podaním zo dňa 24.06.2014 vo výške 656,67 eur z faktúry č. 80150012 zo dňa 22.01.2015, splatnej 21.02.2015 a pokladničného dokladu vyplynulo, že dodávateľ Otto Bock Slovakia, s.r.o vyúčtovala žalobkyňi doplatok pacienta za Advantage sedačku sumou vo výške 283,56 eur(vrátane DPH), ktorú žalobkyňa uhradila dňa 22.01.2015. Faktúrou č. 20150141 zo dňa 20.01.2015, splatnou dňa 19.02.2015 dodávateľ Otto Bock Slovakia, s.r.o vyúčtovala žalobkyňi dodanú naklápaciu pomôcku, predušnú chrbtovú opierku, rýchloupínaciu vidlicu, podnožky delené, zadné kolesá proti prerazeniu

"marathon" 24x1 a blatníky spolu sumou 373,11 eur (vrátane DPH). Podľa pokladničného dokladu uvedená suma bola uhradená dňa 22.01.2015. Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou podaním zo dňa 27.11.2015 (celkom v sume 573,75 eur), na súde podaním zo dňa 20.09.2017 vo výške 125,- eur (zostatku neuhradeného žalovaným) z potvrdenky č. 1047/2015 zo dňa 21.09.2015 vyplynulo, že uvedený deň žalobkyňa uhradila Fakultnej nemocnici s poliklinikou Trenčín poplatok za stredný nadštandard za ubytovanie v dňoch od 16.09.2015 do 21.09.2015 vo výške 125,- eur za účelom operácie na gynekologickom oddelení. Podľa prehlásenia žalobkyne na oddelení sa nenachádzala elektrická polohovateľná posteľ, ktorú vzhľadom na jej zdravotný stav a imobilitu vyžaduje. Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 08.02.2018, na súde podaním zo dňa 17.08.2018 vo výške 61,73 eur (súhrnne vo výške 305,83 eur) z pokladničných dokladov a potvrdeniek vyplynulo že uplatňuje nepriznané položky, a to Menalid uhradený dňa 07.07.2017 v sume 7,44 eur, Euthyrox uhradený dňa 05.09.2017 v sume 3,12 eur, Softasept uhradený dňa 31.08.2017 v sume 6,65 eur, Ocuflash uhradený dňa 31.08.2017 v sume 3,10 eur, Celaskon uhradený dňa 31.10.2017 v sume 2,22 eur, Panthenol uhradený dňa 31.10.2017 v sume 6,91 eur, Biogaia pro uhradený dňa 03.11.2017 v sume 6,71 eur a dňa 09.11.2017 v sume 6,71 eur, Ginko Dr. Max uhradený dňa 18.12.2017 v sume 11,99 eur spolu v sume 54,85 eur. Podľa pokladničných dokladov žalobkyňa uhradila na poplatkoch pri nákupe liekov sumu 3,57 eur (21x 0,17 eur). Čo predstavuje rozdiel medzi uplatnenou sumou v tejto časti vo výške 61,73 eur a uvedeným nebolo zrejmé. Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 25.05.2018 na súde podaním zo dňa 17.08.2018 vo výške 62,80 eur (súhrnne vo výške 305,83 eur) z faktúry č. 201608661 vystavenej UNIZDRAV Prešov, s.r.o. zo dňa 17.08.2016, splatnej 24.08.2016 a potvrdenia o zaplatení dobievky zo dňa 18.08.2016 vyplynulo že uplatňuje nepriznanú položku lôžkový vozík k posteli v sume 62,80 eur (vrátane DPH a dobievky). Podľa nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 21.06.2018, na súde podaním zo dňa 17.08.2018 vo výške 181,30 eur (súhrnne vo výške 305,83 eur) z pokladničných dokladov a potvrdeniek vyplynulo že uplatňuje nepriznané položky, a to úhrady resp. doplatky za lieky Costi 6,66 eur, Warfarin 0,40 eur, Ribomunyl 2,97 eur, Euthyrox 0,87 eur, Glyvenol 14,61 eur, spolu s poplatkom 5x0,17 eur spolu 26,36 eur zaplatené 05.02.2018, lieky Baclofen 15,57 eur, Glyvenol 14,61 eur, poplatok 2x0,17 eur, spolu 30,52 eur, zaplatené 06.03.2018, Hylak Forte 8,35 eur spolu 8,35 eur, zaplatené 06.03.2018, Dulcolax 6,38 eur, spolu 6,38 eur, zaplatené 21.03.2018, Dulcolax 12,76 eur, poplatok 2x0,17 eur, spolu 13,10 eur, zaplatené 26.03.2018, Ospamox 0,96 eur, 1x0,17 eur, spolu 1,13 eur, zaplatené 07.04.2018, Glyvenol 14,61 eur, spolu 14,61 eur, zaplatené 09.04.2018 Costi 6,66 eur, Furosemid -S 0,26 eur, Glyvenol 14,61 eur, poplatok 6x0,17 eur, spolu 22,55 eur, zaplatené 04.05.2018, Amoksiklav 3,99 eur, Baneocin Un 0,30 eur, poplatok 2x 0,17 eur, spolu 4,63 eur, zaplatené 24.05.2018, Hylak Forte 7,30 eur, BioGaia pro 6,88 eur, spolu 13,43 eur, zaplatené 25.05.2018, lieky Baclofen Po 27,36 eur, Warfarin or 0,40 eur, Imazol krém 3,12 eur, poplatok 3x0,17 eur, spolu 31,39 eur, zaplatené 13.06.2018 a zdravotnú pomôcku - katéter OH20 Rusch 5ks, spolu 8,85 eur (vrátane DPH) celkom v sume 181,30 eur. Z lekárskej správy - nálezu MUDr. Vlasty Hluškovéj zo dňa 13.04.2015 v nadväznosti na potvrdenie medicínskeho centra Konzilium s.r.o., MUDr. Nikolety Lédererovej, urológa zo dňa 13.08.2013, potvrdenia privátnej urolologickej ambulancie MUDr. Juraja Holbu a MUDr. Juraja Kohúteka, potvrdenia z vyšetrenia urológa MUDr. Romana Sokola, záznamu z vyšetrenia MUDr. Vlasty Hluškovéj, praktickej lekárky pre dospelých vyplynulo, že u žalobkyne, ktorá v súvislosti s mnohopočetnými zraneniami prekonala opakované operatívne zákroky, zápal pľúc, trombózy DKK je prítomná trvalá paraplégia DKK. Potvrdila, že jej zdravotný stav si vyžaduje používanie kompenzačných pomôcok - invalidný vozík, jednorazové inkontinentné pomôcky, kompresné pančuchy DKK (MAXIS Brilliant II sťahovacie). Zároveň uviedla zoznam nevyhnutných liekov, podporných preparátov a zdravotných pomôcok a to okrem iných, Molicare Super large - plienkové nohavičky, urinálne zberné vrecká a silikónové cievky pre zavedený permanentný kateter s výmenou a 3 mesiace, Baclofen, antibiotiká doporučené urológom ako prevencia pred infekciou MC, na ošetrovanie pokožky výrobky ako prevencia dekubitov Menalid-pena, olej, krém na voľný predaj, Mobivenal, Verospiron, Detralex, Varivenol ako prevencia opuchov nôh. V roku 2012 utrpela popálenie na stehne pri liečbe ktorej boli použité Sterilux, repík a na ošetrovanie latexové jednorazové rukavice. Zdôraznila, že žalobkyňa sa pohybuje len na invalidnom vozíku, ktorý je nevyhnutná pomôcka a je nutná jeho oprava.

4. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 488, § 489, § 494, § 420 ods. 1 a 3, § 427, § 428, § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 4 ods. 1, 2 a 4, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, účinného do 31.5.2010 a podľa § 11 ods. 6 až 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového

vozidla, v znení účinnom ku dňu rozhodnutia. Uviedol, že posúdil uplatnený nárok žalobkyne za sčasti opodstatnený. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu, sú zavinené porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Vykonaným dokazovaním bolo v konaní jednoznačne preukázané, že žalobkyni vznikla škoda na zdraví pri dopravnej nehode dňa 08.07.2007, ktorú vychádzajúc z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 8T/142/2007-196 zo dňa 14.8.2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/140/2008-207 zo dňa 19.5.2009, ktorým bol súd čo do rozhodnutia, že B. M. konaním vyjadreným v opise skutku spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, viazaný, zaviniť B. M.. Ten preto nepochybne za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode dňa 8.7.2007 žalobkyni zodpovedá podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Renault Thália s EČV: TN-XXXBT, ktoré B. M. viedol, bola v čase dopravnej nehody poistená z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov u žalovaného. Z tohto poistného vzťahu má B. M. ako poistený voči žalovanému ako poistníkovi právo, aby žalovaný za neho poskytol žalobkyni ako poškodenej poistné plnenie v rozsahu tiež preukázaného nároku na náhradu škody na zdraví (§ 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov), pričom zároveň § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov zakladá i priamy nárok poškodeného na uplatnenie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi. Tým je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobkyne v konaní, a odôvodnený i základ uplatneného nároku žalobkyne na zaplatenie liečebných nákladov. Zákon priznáva poškodenému právo na náhradu nákladov, skutočne a účelne vynaložených na liečenie poškodeného, pričom príčinná súvislosť s protiprávnym konaním škodcu musí byť zachovaná a musí sa jednať o priamu príčinu, musí ísť o náklady, ktoré vzniknú v príčinnej súvislosti s liečením úrazu žalobcu. Tieto náklady musí žalujúca strana preukázať, avšak nie len tak, že reálne tieto náklady hradil (napr. že kúpil liek), avšak aj účelnosť takýchto nákladov, ktorá musí byť spojená s liečením vzniknutého úrazu. Medzi účelné náklady patria napríklad náklady spojené s rehabilitáciou, prilepšením na stravu, rozšírením ošetrovateľskej služby, náklady spojené s účelnými návštevami najbližších príbuzných v nemocnici a podobne. Existenciu týchto nákladov treba preukázať. Z vykonaného dokazovania najmä zo správy ošetrojúcej lekárky žalobkyne MUDr. Hluškovéj, spracovanej na základe jej lekárskej dokumentácie súd zistil, že lieky náhradu ktorých si žalobkyňa uplatňuje boli v prevažnej (priznanej) časti predpísané lekárom v náväznosti na poškodenie a liečenie úrazu, ktorý utrpela, boli teda s liečením priamo súvisiace. Za liečebný proces pritom sa nepovažuje len zlepšovanie zdravotného stavu ale i jeho nezhoršovanie, udržanie stávajúceho stavu. Nakoľko išlo o náklady na lieky a pomôcky zaznamenané ošetrojúcou lekárkou žalobkyne ako nutné mal súd za preukázanú nevyhnutnosť a účelnosť ich vynaloženia v príčinnej súvislosti s liečením žalobkyne súd ich náhradu žalobkyni priznal tak ako je nižšie bližšie špecifikované. Neboli priznané náklady na doporučené prípravky a pomôcky pri ktorých neboli preukázané priame liečebné účinky a to výživové doplnky, probiotiká, čaj, a pod. a to ani v súvislosti s tvrdou zníženou imunitou žalobkyne a náchylnosťou k bežným ochoreniam. Z nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 20.09.2013 (v sume 473,68 eur) na súde žalobou (vo výške nepreplateného zostatku 174,84 eur) súd priznal žalobkyni náklady za MOBIVENAL (18,90 eur+12,60 eur+ 10,30 eur+ 10,85 eur), ktorý je síce označený ako doplnok výživy pre ľudí s problémami kĺbových žíl a hemoroidov, ale jeho zloženie je totožné s liekom Detralex (na lekárske predpis) z tohto dôvodu je farmaceutmi predávaný pacientom ako jeho náhrada (finančne dostupnejšia). Liek Detralex bol žalovaným žalobkyni hradený(aj pri uplatnení zo dňa 18.09.2013, 08.02.2018). Súd má zato, že liečebný proces žalobkyne ako poškodenej nesporne pri ošetrení vyžaduje PEHA SOFT rukavice a aj MENALID- profesionálny olej na kožu v spreji zaťažovanú ležaním na lôžku alebo pri inkontinencii, pričom nejde len o bežnú starostlivosť o kožu. Preto priznal i náklady na ich zakúpenie vo výške 5,- eur + 2x 7,54 eur+ 1x 7,- eur, náklady na kompresívne pančuchy M MAXIS BRILIANT, avšak len 1x, nakoľko nie je nevyhnutné ich zakúpenie dvakrát za dva mesiace, spolu v sume 93,25 eur. Pokiaľ ide o zostávajúcu uplatnenú časť súd náklady v tejto časti nepriznal, nakoľko mal za nebolo preukázané priama príčinná súvislosť s liečením poškodenej, a to náklady na vitamínový doplnok FEROL FOLGA v sume 3,69 eur, čaj v sume 1,50 eur, výživový doplnok PROPOLKI - v sume 2,40 eur HIPPI- čaj v sume 5,05 eur výživový doplnok CEMIO MioArt - 27.10.2012 v sume 27,17 eur, NEOANGIN - angína, Repík - čaj, 16.08.2013 v sume 1,50 eur, Curaprox - kefka na zuby, 11.07.2013 v sume 5,18 eur, 2x SUDOKRÉM -krém na kožu, 11.07.2013 v sume spolu 12,62 eur, zdravot. materiál - škrtdlo, 20.03.2013 v sume 5,- eur, M MAXIS BRILIANT - kompresívne pančuchy, v sume 13,52 eur zakúpené po mesiaci od tých, ktoré boli priznané. Z nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 19.11.2014 na súde podaním zo dňa 24.06.2014 (po úprave) vo výške 17,32 eur súd priznal žalobkyni

náklady na Menalid v sume 7,54 eur z vyššie uvedených dôvodov a administratívny poplatok uhradený v Nemocnici s poliklinikou Ilava, pri ošetrení na fyziatricko-rehabilitačnom oddelení v sume 1,- eur, nakoľko ošetrenie v tejto ambulancii nesporne súvisí s liečbou žalobkyne, celkom v sume 8,54 eur. Nepriznal náklady na Pancreolan F - užívaný pri poruchách trávenia v dôsledku nedostatočnej alebo chýbajúcej funkcie tráviacich enzýmov v sume 3,78 eur ako i poplatky hradené pri ošetrení na internom odd. v sume 4,- eur, na oddelení gastroenterológie v sume 1,- eur keďže nespĺňajú podmienku príčinnej súvislosti s liečením žalobkyne. Z nákladov (uplatnených žalobkyňou u žalovaného podaním zo dňa 27.11.2015) na súde podaním zo dňa 20.09.2017 vo výške 125,- eur za poplatok vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Trenčín za nadštandard za ubytovanie v dňoch od 16.09.2015 do 21.09.2015 súd žalobu v tejto časti zamietol. Účelne vynaloženými nákladmi sú v zmysle judikatúry súdov také náklady, ktorých zmyslom je podporiť liečebný proces poškodeného, nie poskytovať mu určitý komfort v jeho životných potrebách bez toho, aby sa podporila jeho liečba; žalobkyňa súvislosť s podporou jej liečby ani súvislosti s tvrdeným psychosomatickým vplyvom žiadnym spôsobom nepreukázala. Z tohto dôvodu súd zamietol návrh v časti uplatnených poplatkov za nadštandardnú izbu. Z nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 08.02.2018, na súde podaním zo dňa 17.08.2018 vo výške 61,73 eur (súhrnne vo výške 305,83 eur) súd priznal žalobkyni náklady na Menalid v sume 7,44 eur (vyššie uvedené dôvody), Euthyrox ako liek výdaj ktorého je viazaný na lekársky predpis a teda bol predpísaný žalobkyni lekárom v sume 3,12 eur, Softasept - alkoholový prípravok na dezinfekciu pred zavádzaním katétra v sume 6,65 eur, ktorý nesporne žalobkyňa ako používajúca katéter k liečebnému procesu potrebuje a podporuje ho, spolu v sume 17,21 eur. Zostávajúca časť uplatnenej sumy (presahujúcej špecifikovanú časť vo výške 54,85 eur) nebola nielenže špecifikovaná, konkretizovaná aké vynaložené náklady žalobkyňa uplatňuje, a tým ani preukázaná ich opodstatnenosť pri liečení žalobkyne. Pokiaľ ide o zdravotné potreby (uplatnené žalobkyňou u žalovaného dňa 29.01.2015 na súde podaním zo dňa 24.06.2014 vo výške 656,67 eur a u žalovaného dňa 25.05.2018 na súde podaním zo dňa 17.08.2018 vo výške 62,80 eur) je nesporné, že žalobkyňa ako imobilná nie je schopná stáť ani chodiť, je pripútaná na invalidný vozík, ktorý jej zabezpečuje jednoduchší pohyb, samostatnosť a obratnosť. Súd mal za to, že pre optimálne využitie jeho funkcií v priebehu liečebného procesu žalobkyne sú potrebné doplnky naklápacia pomôcka, priedušná chrbtová opierka, rýchloupínaciu vidlicu, podnožky delené, zadné kolesá proti prerazeniu "marathon" 24x1 a blatníky ako i antidekubitná sedačka a, ktorej doplatok nadobúdacej ceny si žalobkyňa dôvodne uplatnila. Účelnosť týchto nákladov nebola žalovaným relevantne spochybnená. Nakoľko slúžia na korigovanie komplikácií spojených so zdravotným stavom v priebehu liečebného procesu je ich zakúpenie v priamej súvislosti s liečebným procesom a nevyhnutné pre jeho realizáciu. Súd preto priznal žalobkyni náklady na doplnky k invalidnému vozíku a doplatok na sedačku spolu v sume 656,67 eur (uplatnené žalobkyňou u žalovaného dňa 29.01.2015 na súde podaním zo dňa 24.06.2014). Nepriznal náklad na lôžkový stolík vo výške 62,80 eur nakoľko nemal za preukázanú jeho priamu súvislosť s liečebným procesom, napomáha len pri samoobslužných činnostiach. Z nákladov uplatnených žalobkyňou u žalovaného dňa 21.06.2018, na súde podaním zo dňa 17.08.2018 vo výške 181,30 eur (súhrnne vo výške 305,83 eur) súd priznal žalobkyni náklady na úhrady resp. doplatky liekov ktorých výdaj je viazaný na lekársky predpis a boli žalobkyni predpísané lekárom ako liečivá a to Costi za 6,66 eur, Warfarin 0,40 eur, Ribomunyl 2,97 eur, Euthyrox 0,87 eur, Glyvenol - liečba porúch krvného obehu v žilách 14,61 eur s poplatkom 5x0,17 eur spolu 26,36 eur, lieky Baclofen, potláčajúci bolesť spojenú so svalovou stuhnutosťou a umožňujúci rehabilitačnú liečbu za 15,57 eur, Glyvenol 14,61 eur, poplatok 2x0,17 eur, spolu 30,52 eur, Ospamox- antibiotikum 0,96 eur, 1x0,17 eur, spolu 1,13 eur, Glyvenol 14,61 eur, spolu 14,61 eur, Costi 6,66 eur, Furosemid -S 0,26 eur, Glyvenol 14,61 eur, poplatok 6x0,17 eur, spolu 22,55 eur, Amoksiklav širokospektrálne baktericídne antibiotikum 3,99 eur, Baneocin, masť - antibiotikum Un 0,30 eur, poplatok 2x 0,17 eur, spolu 4,63 eur, Baclofen Po 27,36 eur, Warfarin or 0,40 eur, Imazol krém 3,12 eur, poplatok 3x0,17 eur, spolu 31,39 eur. Súčasne súd priznal i náklady na Imazol krém (výdaj neviazaný na lekársky predpis) keďže mal za to, že ako prípravok na zapareniny, preležaniny s antimykotickým a antibakteriálnym účinkom zabezpečuje liečbu poškodenia zdravia žalobkyne, Zároveň priznal aj náklady na zdravotnú pomôcku - katéter OH20 Rusch 5ks, spolu 8,85 eur (vrátane DPH), ktorý žalobkyňa ako imobilná na liečbu jej poškodenia potrebuje, spolu v sume 139,29 eur. Z tejto uplatnenej časti súd nepriznal náklady na prípravky, ktorých výdaj nie je viazaný na lekársky predpis a u ktorých nebola preukázaná priama súvislosť s liečbou poškodenia zdravia a to Hylak Forte 8,35 eur, Hylak Forte 7,30 eur, BioGaia pro 6,88 eur- doplnok výživy- probiotikum, Dulcolax 6,38 eur, Dulcolax 12,76 eur s poplatkom 13,10 eur(181,30 eur- 42,10 eur= 139,29 eur). Spolu súd priznal žalobkyni liečebné náklady vo výške 914,96 eur (93,25 eur + 8,54 eur +17,21 eur + 656,67 eur + 139,29 eur). Pokiaľ ide žalobkyňou uplatnený nárok na úroky z omeškania, omeškание žalovaného ako poisťovateľa s vyplatením poisťného plnenia je potrebné posudzovať podľa § 11 ods. 6,

7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré je u poisťovateľa viazané na nesplnenie jeho povinnosti uloženej mu v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Súd mal za to, že žalovaný v 3 mesačnej lehote od uplatnenia liečebných nákladov, oznámenia žalobkyne opakovane splnil podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovanému preto nevznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.; povinnosť žalovaného plniť vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom do omeškania by sa žalovaný mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobkyňi výšku priznanej náhrady škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z. z. v 3 mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poisťného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Nie je pritom relevantné, ako mala (mohla) inak poisťovňa poisťnú udalosť vybaviť. Vzhľadom na uvedené bolo preto nepochybné, že povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. nevznikla.

5. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/. Žalobkyňa v konaní uplatnila nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.279,66 eur + úrok z omeškania vyčíslený do rozhodnutia súdu vo výške 274,31 eur (61,99 + 4,38 + 159,72 + 26,61 + 21,61) spolu 1.553,97 eur. Priznaná jej bola suma vo výške 914,96 eur čo predstavuje úspech žalobkyne v rozsahu 58,88 %. V zostávajúcej časti bol jej nárok zamietnutý (639,01 eur) čo predstavuje neúspech žalobkyne, úspech žalovaného v rozsahu 41,12%. Žalobkyňa má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,76% (58,88% - 41,12%), ktorý jej súd svojim rozhodnutím priznal.

6. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, a to do výroku II. o zamietnutí zvyšku svojej žaloby a do výroku III. o náhrade trov konania. Uviedla, že súd prvej inštancie jej nepriznal náhradu nákladov vynaložených na doporučené prípravky a pomôcky, pri ktorých neboli preukázané priame liečebné účinky, a to výživové doplnky, probiotiká, čaje a pod., a to ani v súvislosti s tvrdenou zníženou imunitou žalobkyne a náchylnosťou k bežným ochoreniam. Taktiež nepriznal náhradu nákladov vynaložených na poplatok za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie, ako ani vynaložených na zakúpenie lôžkového stolíka, nakoľko tieto nepovažoval za liečebné náklady. Podľa žalobkyne Občiansky zákonník v § 449 ods. 1 stanovuje, že sa pri škode na zdraví uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením. Nepoužíva teda pojem nevyhnutné náklady spojené s liečením, ale účelné náklady spojené s liečením. Nemožno preto považovať za správne, pokiaľ sa uvedené ustanovenie vykladá spôsobom, podľa ktorého možno poškodenému priznať len úplne nevyhnutné minimum nákladov, ktoré musel nútene vynaložiť za dosiahnutím určitého druhu lieku či liečebnej procedúry alebo ortopedickej pomôcky či protézy, alebo tomu analogickému prostriedku. Zákon používa pojem účelné náklady, ktorý je pojmom širším, ako pojem nevyhnutné náklady. Účelné náklady nezahŕňajú len vyššie uvedené nevyhnutné minimum, ale všetky náklady, ktoré boli vzhľadom na všetky okolnosti a danosti konkrétneho prípadu užitočné a primerane hospodárne vynaložené za účelom liečebného procesu či kompenzácie zdravotného postihnutia. Tomuto výkladu zodpovedá aj súdna prax, ktorá pojem účelne vynaložených nákladov spojených s liečením vykladá v pomerne širokom zmysle sa zaraďuje k nim nielen nevyhnutné náklady na zlepšenie zdravotného stavu poškodeného, ale aj náklady primerane vynaložené na zlepšenie jeho výživy, vynaložené na zabezpečenie určitého komfortu primeraného jeho zdravotnému postihnutiu, vynaložené na zabezpečenie určitej zdravotnej pohody poškodeného, vynaložené na kompenzáciu jeho zdravotného postihnutia v podobe rôznych pomôcok, protéz a pod., ktoré mu uľahčujú jeho každodenný život. Práve týmto spôsobom je potrebné nazerať aj na náklady uplatnené žalobkyňou v konaní. Z liečebných nákladov, ktorých náhradu nepriznal súd prvej inštancie preto žalobkyňa namieta nepriznanie nákladov, ktoré si uplatnila u žalovaného podaním zo dňa 18.09.2013 a na súde žalobou zo dňa 27.10.2014, konkrétne nákladov za zakúpenie liečiv FEROFOLGA v sume 3,69 eur, PROPOLKI v sume 2,40 eur, CEMIO-MIOART v sume 27,17 eur, NEO-ANGIN v sume 4,00 eur, SUDOCREM ANT v sume 9,41 eur a v sume 3,21 eur, zdravotníckej pomôcky 13,52 eur, celkovo teda sume 63,40 eur. V konaní bola na preukázanie účelnosti vynaloženia týchto liečebných nákladov a na preukázanie príčinnej súvislosti vynaloženia týchto nákladov s predmetnou dopravnou nehodou predložená lekárska správa

zo dňa 13.04.2015 MUDr. Vlasty Hluškovéj, všeobecného lekára pre dospelých, ktorá je ošetrojúcou lekárkou žalobkyne, ako aj lekárska správa zo dňa 13.08.2013 MUDr. Nikolety Léedererovej, urológa. V predmetných lekárskejších správach sa konštatuje výpočet všetkých nevyhnutných liečiv, podporných preparátov a zdravotných pomôcok, ktoré žalobkyňa musí užívať v príčinnej súvislosti s následkami jej úrazu pri dopravnej nehode zo dňa 08.07.2007. Okrem iného sa konštatuje v lekárskej správe MUDr. Vlasty Haluškovéj, že krém (v danom prípade žalobkyňa zakúpila prípravok SUDOCREM ANT) žalobkyňa potrebuje používať za účelom prevencie dekubitov, PROPOLKY a NEOANGIN žalobkyňa užíva kvôli častým virózam z dôvodu trvalo zníženej imunity, zdravotnícku pomôcku MAXIS BRILLIANT žalobkyňa používa ako prevenciu opuchov dolných končatín, prípravok CEMIO-MIOART bol žalobkyňi doporučený ako výživový doplnok. Liečivo FERO-FOLGAMA bol zase predpísaný žalobkyňi v lekárskej správe MUDr. Nikolety Léedererovej. Účelnosť týchto nákladov ako aj ich príčinná súvislosť bola teda žalobkyňou v konaní jednoznačne preukázaná. Na druhej strane žalovaný účelnosť týchto nákladov a príčinnú súvislosť s dopravnou nehodou žalovaný žiadnym relevantným dôkazom ani návrhom na vykonanie dôkazu nespochybnil. Nebol preto daný absolútne žiaden dôvod, aby súd náhradu týchto nákladov v sume 63,40 eur nepriznal. Súd prvej inštancie tiež žalobkyňi nepriznal náhradu nákladov spočívajúcich v zaplatení poplatku v sume 125,00 eur za stredný nadštandard počas hospitalizácie žalobkyne vo Fakultnej nemocnici Trenčín v dňoch od 16.09.2015 do 21.09.2015. Uvedenú náhradu si žalobkyňa uplatnila u žalovaného podaním zo dňa 27.11.2015 a na súde zmenou návrhu zo dňa 20.09.2017. Žalobkyňa už v konaní poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/770/2014 zo dňa 29.07.2015, podľa ktorého účelná liečba, a teda aj náklady na ňu, nie sú len otázkou konečného výsledku uzdravovacieho procesu, ale aj otázkou jeho priebehu. Každá zložka liečebného procesu, ktorá prispeje nielen k priaznivému výsledku liečenia, ale aj k Jeho priaznivejšiemu priebehu, je pre liečenie účelná a účelne vynaložené sú potom aj náklady na ňu vynaložené. Je všeobecne známy význam vplyvu ľudskej psychiky na organizmus ako celok, keď psychické stavy človeka sú schopné sa prejaviť na jeho fyzickom zdraví. Preto je potrebné vytvorenie aspoň základných objektívnych predpokladov pre duševnú pohodu pacienta považovať za pozitívny príspevok k celkovému priebehu liečebného procesu. Pre imobilitu navrhovateľky počas hospitalizácie tak možno považovať vytvorenie intímnejšieho prostredia jednolôžkovej izby za objektívne spôsobilé navodiť u navrhovateľky priaznivejšie psychické rozpoloženie, než by tomu bolo na spoločnej izbe, a to skutočne najmä z dôvodu nevyhnutnosti vykonávania všetkých telesných potrieb v prítomnosti iných osôb. V prípade imobilného pacienta je potrebné priaznivejšie psychické rozpoloženie dosiahnuteľné pobytom na samostatnej považovať za dostatočne objektívne významné na to, aby bol tento pobyt, a teda aj náklady s nim spojené považované za účelne vynaložené na liečenie. Podľa žalobkyne Krajský súd v Trenčíne v uvedenom rozhodnutí veľmi presne vystihol a právne zdôvodnil, prečo je aj poplatok za nadštandardnú izbu možné považovať za účelne vynaložené liečebné náklady. Vzhľadom na uvedené bolo teda dôvodné aj priznanie náhrady v sume 125,00 eur. Ďalej súd prvej inštancie nepriznal žalobkyňi náhrady v sume 62,80 eur, ktoré vynaložila na zakúpenie lôžkového stolíka k posteli. Uvedená náhrada bola uplatnená u žalovaného podaním zo dňa 25.05.2018 a na súde zmenou žaloby zo dňa 17.08.2018. Judikatúra okrem iného uznala za účelné náklady spojené s liečením aj výdavky spojené so zaobstaraním protéz (R 11/1967 str.253). Protézy síce priamo nezlepšia zdravotný stav poškodeného, avšak kompenzujú jeho zdravotné postihnutie tým, že mu pomáhajú v životných úkonoch, v mobilite a pod. Analogicky možno tento názor použiť aj na lôžkový stolík zakúpený žalobkyňou. Žalobkyňa je imobilná, resp. odkázaná len na pohyb na invalidnom vozíku. Nakoľko podstatný čas dňa trávi v dôsledku zdravotného postihnutia na posteli, je pre ňu lôžkový stolík vhodnou, účelnou a potrebnou kompenzačnou pomôckou na rôzne činnosti, písanie, jedenie, čítanie a pod.. Tieto prostriedky v sume 62,80 eur boli vynaložené výslovne za účelom kompenzácie zdravotného postihnutia a jeho dôsledkov a preto je priznanie náhrady týchto nákladov nepochybne dôvodné. Napokon súd prvej inštancie nepriznal žalobkyňi ani náhradu nákladov vynaložených na zakúpenie liečiva Dulcolax v sume 19,48 eur, ktorý si žalobkyňa uplatnila u žalovaného podaním zo dňa 21.06.2018 a na súde zmenou žaloby zo dňa 17.08.2018. Uvedené liečivo, jeho účelnosť a príčinná súvislosť s dopravnou nehodou bola pritom jednoznačne preukázaná lekárskou správou MUDr. Vlasty Hluškovéj zo dňa 13.04.2015. V tejto správe sa konštatuje, že uvedené liečivo je potrebné z dôvodu prevencie pre obštipáciu. Žalovaný účelnosť týchto nákladov a príčinnú súvislosť s dopravnou nehodou žiadnym relevantným dôkazom ani návrhom na vykonanie dôkazu nespochybnil. Nebol teda daný dôvod náhradu vyššie uvedených nákladov v sume 19,48 eur nepriznať. Celkovo tak okresný súd nesprávne zamietol žalobu v sume 270,68 eur (63,40 eur + 125,00 eur + 62,80 eur + 19,48 eur). Žalobkyňa ďalej podľa odvolania nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, ktorý jej nepriznal úrok z omeškania z prisúdenej náhrady. Súd nesprávne interpretoval ustanovenia § 11 ods. 5, 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Nárok na úrok z omeškania poškodeného z náhrady

škody, ktorá mu bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, voči poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je potrebné posudzovať komplexne s prihliadnutím na to, aké právne povinnosti má poisťovateľ voči poškodenému a kedy sa s plnením uvedených povinností dostane do omeškania. V zmysle § 4 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona má poistený právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že nároky na náhradu škody poškodeného platí poisťovateľ priamo poškodenému. Uvedenému právu poisteného zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému. Taktiež v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 tohto zákona má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu za škodu priamo voči poisťovateľovi. Aj tomuto právu zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému. Vyššie uvedená právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému je základnou a najpodstatnejšou právnou povinnosťou poisťovateľa. Ide o právnu povinnosť, pri ktorej má poisťovateľ postavenie dlžníka a poškodený postavenie veriteľa. Uvedené plnenie náhrady škody musí byť zaplatené riadne a včas, ako to ukladá ustanovenie § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ poisťovateľ nesplní svoju peňažnú povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania. Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení resp. o dôvodoch neplnenia. Ide o dve odlišné právne povinnosti, ktoré síce spolu súvisia, ale sú to relatívne dve samostatné právne povinnosti. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením povinnosti poisťovateľa súvisiacich so včasným a riadnym prešetrovaním poistnej udalosti. Uvedené ustanovenie sa však nijakým spôsobom nezaobrá dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním pri jeho samotnej povinnosti plniť samotnú náhradu. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ani iným ustanovením tohto zákona. Preto je nevyhnutné aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu poškodenému riadne a včas, dostáva sa s plnením tejto povinnosti do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania, bez ohľadu na to, či poisťovateľ riadne a včas splnil aj inú svoju právnu danosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z.. Obdobný právny názor zaujal pri analogickej právnej úprave Najvyšší súd ČR v rozsudku sp. zn. 25Cdo/895/2008 zo dňa 17.12.2009. Preto sa žalobkyňa domáha zaplatenia úroku z omeškania jednak zo sumy, ktorá mu bola priznaná rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj úroku z omeškania zo sumy, ktorú požaduje odvolacím návrhom. Žalobkyňa napáda aj výrok o náhrade trov konania z dôvodu, že tento je závislý od rozhodnutia vo veci samej. Postup, ktorým súd prvej inštancie do neúspechu žalobkyne započítal aj nepriznaný úrok z omeškania vyjadrený percentuálnym podielom zo žalovaných súm a vymedzením začiatku jeho počítania je nesprávny. Podľa § 255 ods. 1 CSP sa náhrada trov konania posudzuje podľa pomeru úspechu, ktorý strana dosiahla vzhľadom na výsledok konania. Pri skúmaní úspechu strany v konaní sa však môže zohľadňovať len rozhodnutie súdu vo veci istiny, nie príslušenstva, ktoré navyše nebolo presne vyčíslené. Aj judikatúra súdov v tomto smere zaujala stanovisko, že je nesprávny postup, keď sa pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu strán sporu kapitalizuje žalobcom uplatnený úrok z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku. Pre posudzovanie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, keďže toto príslušenstvo žalobkyňa v žalobe nevyčísliła. Obdobný právny názor v tomto smere zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 10Copr/2/2016 zo dňa 27.07.2016, či Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 41Co/1/2018 zo dňa 25.04.2018. Na základe uvedeného navrhla žalobkyňa, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu náhradu liečebných nákladov ešte v sume 270,68 eur s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 156,65 eur od 26.09.2013 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,54 eur od 03.03.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 656,67 eur od 14.05.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 125,00 eur od 19.12.2015 do zaplatenia, s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 238,78 eur od 07.10.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

7. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Podľa neho sa žalobkyňa pokúša odôvodniť náklady, ktoré jej napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie neboli priznané bez ohľadu na splnenie kritéria účelnosti ich vynaloženia. Okrem preukázania tvrdenej skutočnosti, že žalobkyňa vynaložila náklady v sume 270,68 eur, ktoré sú predmetom jej odvolania, žalobkyňa vôbec nepreukázala, že tieto náklady

boli účelne vynaložené, keďže nepreukázala, že tieto majú preukázaný liečebný účinok, ani skutočnosť, že by ich žalobkyni predpísal jej ošetrojúci lekár práve v priamej príčinnej súvislosti s poškodením zdravia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode zo dňa 08.07.2007. Žalobkyňa teda neunesla dôkazné bremeno ohľadne preukázania účelnosti ich vynaloženia; a rovnako ani preukázania, že v prípade týchto nákladov ide o liečebné náklady vynaložené v priamej príčinnej súvislosti s liečením poškodenia zdravia v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode. Žalovaný je názoru, že konajúci súd správne vyhodnotil ako nedôvodný aj žalobkyňou uplatňovaný aj nárok na úroky z omeškania, preto sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v bode 42. odôvodnenia rozsudku navyše výška nároku žalobkyne bola ustálená až samotným súdom. V tejto súvislosti sa žiada žalovanému dať do pozornosti odvolacieho súdu, že nárok na úroky z omeškania žalobkyni nepatrí aj z dôvodu, že nepreukázala uplatnený nárok na liečebné náklady, hoci ju žalovaný k tomu preukázateľne vyzýval poukazujeme najmä na všetky doteraz predložené výzvy a oznámenia o poistných plneniach, preto nemožno nárok na úroky z omeškania hodnotiť ako legitímny. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ ide o náhradu trov konania, legitímnym východiskom pre posúdenie právnej otázky úspechu strany v spore je test zhody výroku meritórneho rozhodnutia so žalobným petitom. Z ohľadom na okolnosti sporu je preto vo vzťahu k napádanému výroku o trovách konania zrejmé, že žalobkyňa mala vo veci len čiastočný úspech, a preto prvoinštančný súd postupoval správne, ak jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 17,76 %. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

8. K vyjadreniu žalovaného na svoje odvolanie sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že trvá v celom rozsahu na podanom odvolaní a jeho zdôvodnení. Vykonaným dokazovaním v predmetnej právnej veci bolo preukázané, že žalobkyňa v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 08.07.2007 ako cyklistka utrpela veľmi ťažký úraz v dôsledku čoho trpí poúrazovou paraplégiou, obmedzením hybnosti hrudníka, unikania moču, nedomykavosťou ritných zvieračov, neschopnosťou žiť normálnym pohlavným životom, poúrazovým dvojitým videním a pod.. Tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala účelnosť a liečebný účinok u tých nákladov na liečenie, ktoré súd prvej inštancie žalobkyni nepriznal, je úplne účelové. Uplatnená celá škoda žalobkyňou z titulu nákladov spojených s liečením bola preukázaná relevantným spôsobom, listinnými dôkazmi a má oporu v ustanovení § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Bolo preukázané, že všetky náklady boli vynaložené skutočne (nie fiktívne) a boli vynaložené účelne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané aj to, že vynaložené náklady neboli uhradené z prostriedkov nemocenského, prípadne dôchodkového poistenia a nebyť dopravnej nehody, žalobkyňa by nepotrebovala vynaložiť náklady na ich obstaranie, ani vynaložiť náklady za jednotlivé poplatky potrebné za vystavenie lekárskeho správ, potvrdení, za obstaranie zdravotných pomôcok a pod.. Kritériom účelnosti liečebných nákladov podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka má pri rôznych zložkách liečebného procesu rôznu mieru danosti a tiež preukaznosti. Zatiaľ čo niektoré časti liečebného procesu sú pri konkrétnom poškodení zdravia zjavne nevyhnutné, iné môžu mať iba podpornú funkciu. Každá zložka liečebného procesu, ktorá prispeje nielen k nepriaznivému výsledku liečenia, ale aj k priaznivejšiemu priebehu, je pre liečenie účelná a účelne vynaložené sú potom aj náklady na ňu vynaložené. Právo žalobkyne na náklady vynaložené z titulu liečenia, ktoré sú predmetom tohto sporu majú opodstatnenie aj v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia. Pod právom na ochranu zdravia sa myslí len liečba (liečebné prostriedky) určená lekárom, ale aj každá taká liečba, ktorá poškodenému prináša zmiernenie dôsledkov jeho utrpenia. Uplatnená škoda z titulu nákladov spojených s liečením má oporu aj v ustanoveniach zákona č. 576/2004 Z.z., v zmysle ktorého pri každom poškodení zdravia je cieľom predĺžiť život fyzickej osoby /§ 2 ods. 2/, liečba je vedomé ovplyvnenie zdravotného stavu osoby s cieľom navrátiť mu zdravie, zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu alebo zmierniť prejavy a dôsledky choroby, dôsledky utrpeného úrazu /§ 2 ods. 10/. Súdna prax za náklady liečenia považuje aj iné náklady vynaložené v súvislosti s vykonávaním takých úkonov, ktoré smerujú k obnoveniu alebo zlepšeniu zdravia poškodeného k zmierneniu bolesti, k zvýšeniu zdravotnej pohody, k zvýšeniu komfortu, k zvýšeniu kvality života poškodeného k zmierneniu jeho bolesti, k zabezpečeniu úľavy, ako i tie, ktoré zabezpečujú predchádzaniu iných bolesti. Pokiaľ ide o žalobkyňou požadované úroky z omeškania, žalovaný v predmetnej právnej veci porušil povinnosti vyplývajúce mu z § 11 ods. 6,7 zákona č. 381/2001 Z.z., ako i povinnosti ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka a preto je povinný zaplatiť poškodenému úroky omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka. Názor žalovaného, že nárok na úroky z omeškania žalobkyni nepatrí, lebo poisťovateľ konal v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., je účelovým tvrdením. Žalovaný neposkytol dôkladné vysvetlenie poškodenej o relevantnom dôvode neposkytnutia plnenia za škodu z titulu nákladov spojených s liečením. Oznámenie žalovaného o neplnení za jednotlivé položky nákladov spojených s liečením nerešpektovalo už uvedené

ustanovenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka, zo zákona č. 576/2004 Z.z.. Dôkladné vysvetlenie poškodenému v stanovenej lehote chráni poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania. Uvedený dôvod žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala uplatnený nárok na liečebné náklady, je plne irelevantný. Čo sa týka náhrady trov konania, k vyjadreniu žalovaného, že žalobkyňa mala vo veci len čiastočný úspech a preto zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa trov konania je správne, poukazuje žalobkyňa na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/21/2018 zo dňa 27.08.2019, v zmysle ktorého zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci je potrebné považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu alebo znaleckého posudku.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. čo do zamietnutia uplatneného nároku žalobkyne na náhradu liečebných nákladov v sume 270,68 eur podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu liečebných nákladov v sume 270,68 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku II. čo do zamietnutia uplatneného nároku žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

10. Predmetom tohto sporu je nárok žalobkyne na náhradu škody na jej zdraví spočívajúcej v náhrade za účelné náklady spojené s liečením. Súd prvej inštancie priznal žalobkyňi náhradu liečebných nákladov v celkovej sume 914,96 eur /výrok I. napadnutého rozsudku - samotný nenapadnutý odvolaním a preto právoplatný/ a zamietol jej žalobu pokiaľ išlo o náhradu nákladov vynaložených na doporučené prípravky a pomôcky, pri ktorých neboli preukázané priame liečebné účinky, a to výživové doplnky, probiotiká, čaje a podobne /spolu za sumu 176,90 eur/ a náhradu nákladov vynaložených na poplatok za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie /125,- eur/ a na zakúpenie lôžkového stolíka /62,80 eur/, nakoľko tieto nepovažoval za účelné náklady spojené s liečením /zamietavý výrok II. napadnutého rozsudku, ktorý obsahuje ďalej aj zamietnutie uplatneného nároku žalobkyne na úroky z omeškania/.

11. Žalobkyňa sa odvolala do zamietavého výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, čo do zamietnutia svojho nároku na náhradu liečebných nákladov za doporučené prípravky a pomôcky v celkovej sume 82,88 eur, za poplatok za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie v sume 125,- eur a za zakúpenie lôžkového stolíka v sume 62,80 eur a čo do zamietnutia svojho nároku na úroky z omeškania.

12. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že zamietnutie žaloby žalobkyne, čo do uplatneného nároku na náhradu liečebných nákladov za doporučené prípravky a pomôcky v celkovej sume 82,88 eur, za poplatok za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie v sume 125,- eur a za zakúpenie lôžkového stolíka v sume 62,80 eur, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a je preto nesprávne.

13. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

14. Pri škode na zdraví sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením. Môže ísť napríklad o náklady vynaložené na nákup liečebných, či ortopedických pomôcok, na rehabilitáciu, liečebné doplnky, na diétu alebo výdatnejšiu stravu ale aj o náklady vynaložené na výpomoc v domácnosti a na starostlivosť o poškodeného v prípade jeho odkázanosti, a podobne. Podmienkou je, aby tieto náklady neboli kryté zdravotným poistením a aby boli vynaložené v súvislosti s poškodením zdravia, ktoré sa takto odškodňuje a aby boli vynaložené účelne. Aj keď zákon výslovne nekonkretizuje, ktoré náklady liečenia možno považovať za účelné, podľa súdnej praxe pôjde predovšetkým o náklady, ktoré slúžia k obnoveniu zdravia poškodeného alebo aspoň k zlepšeniu jeho zdravotného stavu. Nie je ale podmienkou, aby tento stav bol dosiahnutý, teda ich vynaloženie nemusí

vo výsledku skutočne viesť k obnoveniu alebo aspoň k zlepšeniu zdravotného stavu poškodeného. Je zrejme, že jednou zo záruk na ochranu zdravia fyzickej osoby garantovanej Ústavou Slovenskej republiky (čl. 40) je princíp plného odškodnenia za vytrpenú ujmu na zdraví, ktorá zakladá aj nárok na náhradu nákladov spojených s liečením. Preto pokiaľ išlo o náklady účelné a tieto boli vynaložené v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia a bolo preukázané ich vynaloženie, je dôvodné nárok na náhradu týchto nákladov poškodenému priznať.

15. Preskúmaním tejto veci dospel odvolací súd k záveru, že všetky tieto podmienky ohľadne nároku na náhradu liečebných nákladov za doporučené prípravky a pomôcky v celkovej sume 82,88 eur, za poplatok za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie v sume 125,- eur a za zakúpenie lôžkového stolíka v sume 62,80 eur boli naplnené a náhradu týchto nákladov je dôvodné žalobkyni priznať.

16. Liečebné náklady za doporučené prípravky a zdravotnícke pomôcky v celkovej sume 82,88 eur / nákup liečiv FERO-FOLGA v sume 3,69 eur, PROPOLKI v sume 2,40 eur, CEMIO-MIOART v sume 27,17 eur, NEO-ANGIN v sume 4,00 eur, SUDOCREM ANT v sume 9,41 eur a v sume 3,21 eur, zdravotníckej pomôcky (kompresné pančuchy) 13,52 eur a liečiva Dulcolax v sume 19,48 eur/ boli podľa odvolacieho súdu vynaložené v súvislosti s liečením poškodenia zdravia žalobkyne a boli vynaložené účelne. Ako správne poukázala žalobkyňa, v konaní pred súdom prvej inštancie boli ako dôkaz vykonané lekárske správy MUDr. Vlasty Hluškovéj, všeobecného lekára pre dospelých, ktorá je ošetrojúcou lekárkou žalobkyne zo dňa 13.04.2015 a MUDr. Nikolety Lédererovej, urológa zo dňa 13.08.2013. V predmetných lekárskejších správach sa konštatuje výpočet všetkých nevyhnutných liečiv, podporných preparátov a zdravotných pomôcok, ktoré žalobkyňa musí užívať v príčinnej súvislosti s následkami jej úrazu pri dopravnej nehode zo dňa 08.07.2007. Okrem iného sa konštatuje v lekárskej správe MUDr. Vlasty Haluškovéj, že krém (v danom prípade žalobkyňa zakúpila prípravok SUDOCREM ANT) žalobkyňa potrebuje používať za účelom prevencie dekubitov, PROPOLKY a NEOANGIN žalobkyňa užíva kvôli častým virózam z dôvodu trvalo zníženej imunity, zdravotnícku pomôcku MAXIS BRILLIANT žalobkyňa používa ako prevenciu opuchov dolných končatín, prípravok CEMIO-MIOART bol žalobkyni doporučený ako výživový doplnok. Liečivo FERO-FOLGAMA bol zase predpísaný žalobkyni v lekárskej správe MUDr. Nikolety Lédererovej. Ohľadne liečiva Dulcolax lekárska správa MUDr. Vlasty Hluškovéj zo dňa 13.04.2015 uvádza, že toto liečivo žalobkyňa potrebuje z dôvodu prevencie pre obstipáciu. Aj túto lekársku správu ako dôkaz súd prvej inštancie vykonal. Uvedenými dôkazmi bolo preukázané, že náklady na tieto liečivá a zdravotnícke pomôcky žalobkyňa vynaložila v súvislosti s poškodením svojho zdravia pri dopravnej nehode zo dňa 08.07.2007 ako aj skutočnosť, že ich vynaložila účelne, keď jej boli pre liečbu odporúčané ošetrojúcimi lekármi. Na druhej strane žalovaný príčinnú súvislosť medzi ich vynaložením a poškodením zdravia žalobkyne pri dopravnej nehode a rovnako ani ich účelnosť žiadnym relevantným dôkazom ani návrhom na vykonanie dôkazu nespochybnil. Osobitne sa žiada uviesť, že pokiaľ ide o náklady žalobkyne na zdravotnú pomôcku - kompresné pančuchy, súd prvej inštancie priznal žalobkyni náhradu nákladov na ich zakúpenie za jeden pár za dva mesiace, nie za dva páry za dva mesiace ako si žalobkyňa uplatnila. Tu odvolací súd rovnako s posúdením súdu prvej inštancie nesúhlasí. Žalobkyňa si v tomto spore uplatnila voči žalovanému náhradu liečebných nákladov za obdobie viacero rokov, pričom z podaní, ktorými si tieto uplatnila u žalovaného, resp. na súde a z dokladov o zaplatení týchto nákladov, ktoré doložila, nevyplýva, že by si zakupovala v tomto období túto zdravotnú pomôcku opakovane viackrát. Vzhľadom na zdravotný stav žalobkyne, ktorá je imobilná, je účelné, aby pre správne prúdenie krvi /aj ako prevenciu pred vznikom trombózy/ kompresné pančuchy používala, pričom ich zakúpenie v rozsahu dvoch párov v období niekoľkých rokov nie je ničím výnimočným a neodôvodneným, a to ani vtedy, keby si oba páry žalobkyňa kúpila naraz, alebo v priebehu krátkeho času.

17. Pokiaľ ide o náklady, ktoré žalobkyňa vynaložila za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie v nemocnici v roku 2015 v sume 125,- eur, aj tieto považuje odvolací súd za náklady účelne vynaložené na liečenie poškodenia zdravia žalobkyne. Možno len zopakovať dôvody použité iným senátom tunajšieho odvolacieho súdu v rozhodnutí č.k. 17Co/770/2014-171 zo dňa 29. júla 2015 : „Účelná liečba, a teda aj náklady na ňu, však nie sú len otázkou konečného výsledku uzdravovacieho procesu, ale aj otázkou jeho priebehu. Každá zložka liečebného procesu, ktorá prispeje nielen k priaznivému výsledku liečenia, ale aj k jeho priaznivejšiemu priebehu, je pre liečenie účelná a účelne vynaložené sú potom aj náklady na ňu vynaložené. Je všeobecne známy význam vplyvu ľudskej psychiky na organizmus ako celok, keď psychické stavy človeka sú schopné sa prejaviť na jeho fyzickom zdraví. Lekárska veda tieto vplyvy označuje ako psychosomatické. Tak aj priaznivé duševné rozpoloženie pacienta, a to v zásade každého, nepochybne pozitívne prispieva aj k liečeniu poranení tela. Preto

je potrebné vytvorenie aspoň základných objektívnych predpokladov pre duševnú pohodu pacienta považovať za pozitívny príspevok k celkovému priebehu liečebného procesu. Pre imobilitu navrhovateľky počas hospitalizácie tak možno považovať vytvorenie intímnejšieho prostredia jednolôžkovej izby za objektívne spôsobilé navodiť u navrhovateľky priaznivejšie psychické rozpoloženie, než by tomu bolo na spoločnej izbe, a to skutočne najmä z dôvodu nevyhnutnosti vykonávania všetkých telesných potrieb v prítomnosti iných osôb. V prípade imobilného pacienta je potrebné priaznivejšie psychické rozpoloženie dosiahnuteľné pobytom na samostatnej nemocničnej izbe považovať za dostatočne objektívne významné na to, aby bol tento pobyt, a teda aj náklady s ním spojené považované za účelne vynaložené na liečenie. Neobstojí ani námietka vedľajšieho účastníka, že konkrétny vplyv pobytu na nadštandardnej izbe na priebeh liečby navrhovateľky nebol preukázaný. Vzhľadom na komplexnosť procesu liečby a s tým spojenú náročnosť, resp. niekedy až nemožnosť rozlišovania podielu jednotlivých zložiek liečenia na uzdravení, je preukázanie konkrétneho vplyvu niektorých zložiek liečebného procesu na uzdravení často nemožné. Tak aj v prípade vytvorenia objektívne významných predpokladov na priaznivejšie psychické rozpoloženie pacienta je miera ich dopadu presne nezistiteľná. Vzhľadom na vyššie uvedený význam psychiky človeka na jeho celkový zdravotný stav, je však potrebné prínos objektívne významných predpokladov na priaznivejšie psychické rozpoloženie pacienta považovať za daný aj bez jeho exaktného preukázania.“.

18. Nakoniec považoval odvolací súd za účelne vynaložené aj náklady žalobkyne na zakúpenie lôžkového stolíka k posteli v sume 62,80 eur. Žalobkyňa správne uviedla, že aj keď táto pomôcka priamo nezlepšuje jej zdravotný stav, predstavuje určitú kompenzáciu jej zdravotného postihnutia /imobilita a z nej vyplývajúci dlhodobý pobyt na lôžku/, vďaka ktorej môže vykonávať rôzne činnosti ako napríklad čítanie, jedenie, a podobne.

19. Na základe týchto záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. čo do zamietnutia uplatneného nároku žalobkyne na náhradu liečebných nákladov v sume 270,68 eur podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu liečebných nákladov v sume 270,68 eur /82,88 eur za náklady za doporučené prípravky a zdravotnícke pomôcky + 125 eur za náklady za nadštandardnú izbu počas hospitalizácie v nemocnici v roku 2015 + 62,80 eur za náklady na zakúpenie lôžkového stolíka/ do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

20. Čo sa týka žalobkyňou napadnutého výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia jej uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, tu odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správne.

21. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len zákon č. 381/2001 Z.z./, je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

22. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia.

23. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 tohto zákona, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

24. Odvolací súd musí v zmysle uvedených zákonných ustanovení dať žalobkyni za pravdu v tom, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je

viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného.

25. Pokiaľ ide o vznik povinnosti poisťovateľa zaplatiť poškodenému úroky z omeškania v prípade nesplnenia si peňažnej povinnosti poskytnúť poškodenému za poisteného náhradu škody, tu zákon č. 381/2001 Z.z. výslovne nestanovuje, za akých podmienok táto povinnosť poisťovateľovi vzniká. Je preto potrebné pre takýto prípad aplikovať ustanovenia všeobecného predpisu v oblasti súkromného práva, ktorým je Občiansky zákonník. Ten stanovuje, že dlžník musí svoj dlh splniť riadne a včas /§ 559/ a pokiaľ tak neurobí, je v omeškaní a ak ide o omeškanie so splnením peňažného dlhu, tak má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania /§ 517 ods. 1 a 2/.

26. V intenciách danej veci je pre odpoveď na otázku, či žalobkyni vznikol popri nároku na náhradu škody aj nárok na úrok z omeškania, potrebné zodpovedať otázku, či sa žalovaný ako poisťovateľ dostal so splnením svojho peňažného dlhu /plniť žalobkyni náhradu škody/ do omeškania, teda či ho riadne a včas nesplnil. Tu odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný sa ako poisťovateľ nemohol dostať vo vzťahu k náhrade škody žalobkyni do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu, pretože až doposiaľ doba splatnosti tohto peňažného dlhu nenastala. V § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. je stanovené, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia. Podľa odvolacieho súdu v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia možno rozlíšiť dva prípady, resp. dve rozličné doby splatnosti peňažného dlhu poisťovateľa. V prvom prípade je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Tento prípad za zjavne týka poistného plnenia v rozsahu, ktorý pre poisťovateľa vyplynul z vykonaného prešetrenia, teda rozsahu, v ktorom poisťovateľ má náhradu škody za preukázanú a nerozporuje ju /samotný nárok na náhradu škody alebo jeho rozsah/. V druhom prípade, ktorý sa týka náhrady škody v rozsahu, v ktorom ju nemá poisťovateľ vykonaným prešetrením za preukázanú, rozporuje ju /samotný nárok alebo jeho rozsah/, je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, resp. v lehote, ktorú mu na splnenie tejto povinnosti v rozhodnutí určil súd. Aj keď odvolací súd samozrejme vo všeobecnosti rozlišuje medzi hmotnoprávnou dobou splatnosti peňažného dlhu /ktorej nedodržanie vedie k omeškaniu veriteľa a k vzniku nároku na úroky z omeškania na strane dlžníka/ a procesnoprávnou lehotou na plnenie, ktorá je určená súdnym rozhodnutím /ktorej uplynutie vedie k vykonateľnosti súdneho rozhodnutia/, zákonodarca v uvedenom ustanovení § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. dobu splatnosti peňažného dlhu poisťovateľa poskytnúť poškodenému náhradu škody zviazal s procesnoprávnou lehotou na plnenie, ktorá je stanovená v súdnom rozhodnutí ukladajúcim poisťovateľovi splniť si tento jeho peňažný dlh.

27. Z uvedeného vyplýva, že v prípadoch, kedy poisťovateľ nemá vykonaným prešetrením nárok na náhradu škody za preukázanú, rozporuje ho, je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, resp. v lehote, ktorú mu na splnenie tejto povinnosti v rozhodnutí určil súd. Doba splatnosti poistného plnenia je tak stanovená na okamih doručenia rozhodnutia súdu o výške náhrady, resp. na lehotu na plnenie, ktorá z takéhoto súdneho rozhodnutia vyplýva. Až keď poisťovateľ túto dobu splatnosti nedodrží, neplní včas a dostáva sa so splnením svojho peňažného dlhu do omeškania a poškodenému vzniká popri nároku na náhradu škody aj nárok na úrok z omeškania. Uvedený záver odvolacieho súdu je plne v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.02.2019, na ktoré odvolací súd podporne poukazuje.

28. Predmetný záver odvolacieho súdu premietnutý do pomerov danej veci znamená, že žalobkyni by nárok na úroky z omeškania vznikol až v momente, kedy by si žalovaný ako poisťovateľ nesplnil svoj peňažný záväzok poskytnúť jej na náhradu škody poistné plnenie v lehote určenej týmto súdnym rozhodnutím, resp. rozhodnutím súdu prvej inštancie /pokiaľ ide o jeho povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu škody vo výške 914,96 eur - povinnosť určená odvolaním nenapadnutým výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie/. Súd prvej inštancie preto správne uplatnený nárok žalobkyne na úroky z

omeškania ako nedôvodný zamietol a odvolací súd preto jeho rozsudok v napadnutej časti vo výroku II. čo do zamietnutia uplatneného nároku žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania ako vecne správny potvrdil.

29. Keďže odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP o náhrade trov celého konania, vychádzajúc pritom z pomeru úspechu strán sporu vo veci. Odvolací súd sa však nestotožňuje s názorom, ktorý žalobkyňa vyslovila vo svojom odvolaní, že pri stanovení pomeru úspechu strán v spore pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa na príslušenstvo pohľadávky, ktoré nebolo v žalobe vyčíslené, nemá prihliadať. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1MCdo/1/2004, ktorý upravuje skutkovo a právne obdobný prípad a závery tohto rozhodnutia sú preto aplikovateľné aj v prejednávanej veci, základným meradlom pre nárok na náhradu nákladov v sporovom konaní je miera úspechu vo veci. Ak mal účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu celá náhrada nákladov konania. Ak mal len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadny účastník nemá právo na náhradu nákladov konania. Žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ako žalobný petit sa označuje to, čoho sa žalobca domáha v podanej žalobe. Petit určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať (predmet sporu). Pokiaľ aj žalobný petit nepozostáva z dvoch samostatných nárokov, keďže žalovaný pohľadávku a jej príslušenstvo za také nemožno považovať, právny názor, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný, má ten význam, že každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej istiny nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný, resp. paušálne považovaný za neúspech v pomerne nepatrnej časti. Aj v zmysle právnej teórie (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs: Trovy konania v civilnom procese, mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie, vydavateľ Slovenská advokátska komora, rok 1997, str. 52) platí, že plný úspech strany v spore vyžaduje aj úspech v otázke príslušenstva uplatneného nároku.

30. Pre stanovenie pomeru úspechu strany v spore pri rozhodovaní o náhrade trov konania je tak podľa odvolacieho súdu potrebné zohľadňovať aj uplatňované príslušenstvo žalovanej pohľadávky a to bez pohľadu na to, či bolo alebo nebolo žalobcom v žalobe vyčíslené. V prípade nevyčísleného príslušenstva žalovanej pohľadávky je potom potrebné toto pri stanovovaní pomeru úspechu strán v spore vyčísliť ku dňu rozhodnutia vo veci samej.

31. V zmysle uvedeného potom platí, že žalobkyňa mala v spore úspech pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie 1.185,64 eur /914,96 eur priznané rozsudkom súdu prvej inštancie + 270,68 eur priznané týmto rozsudkom/. Naproti tomu mal žalovaný úspech v spore pokiaľ ide o zaplatenie 430,75 eur, a to v časti istiny 94,02 eur /nepřiznané rozsudkom súdu prvej inštancie, odvolanie žalobkyne do nepřiznanie tejto sumy nesmerovalo/ a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania 336,73 eur /5,5 % ročne od 26.09.2013 do rozhodnutia súdu prvej inštancie 05.03.2020 zo sumy 18,19 eur, t.j. 6,44 eur, 5,5 % ročne od 26.09.2013 do rozhodnutia odvolacieho súdu 17.03.2021 zo sumy 156,65 eur, t.j. 64,44 eur, 5,05 % ročne od 03.03.2015 do rozhodnutia súdu prvej inštancie 05.03.2020 zo sumy 8,78 eur, t.j. 2,22 eur, 5,05 % ročne od 03.03.2015 do rozhodnutia odvolacieho súdu 17.03.2021 zo sumy 8,54 eur, t.j. 2,60 eur, 5,05 % ročne od 14.05.2015 do rozhodnutia odvolacieho súdu 17.03.2021 zo sumy 656,67 eur, t.j. 193,97 eur, 5,05 % ročne od 19.12.2015 do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu 17.03.2021 zo sumy 125,- eur, t.j. 33,13 eur, 5,00 % ročne od 07.10.2018 do rozhodnutia súdu prvej inštancie 05.03.2020 zo sumy 67,05 eur, t.j. 4,73 eur a 5,00 % ročne od 07.10.2018 do rozhodnutia odvolacieho súdu 17.03.2021 zo sumy 238,78 eur, t.j. 29,20 eur; všetky úroky omeškania spolu 336,73 eur/. Z uvedeného vyplýva, že v spore bola úspešnejšia žalobkyňa a jej čistý úspech v spore predstavuje sumu 754,89 eur /úspech žalobkyne 1.185,64 eur - úspech žalovaného 430,75 eur/, čo v pomere k celému predmetu konania 1.616,39 eur /istina + všetky uplatňované úroky z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. odvolacieho súdu spolu/, čo predstavuje 46,70 %. Odvolací súd preto žalobkyňu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,70 %. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 1 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).